

Dette er aabenbart ikke Hensigten med Bestemmelsen, men denne bør af den anførte Grund ikke vedtages.

Under Nr. 9 stiller Indenrigsministeren paa Foranstaltning af Mindretallet Ændringsforslag om, at en afdød Skatteydere Bo, naar hans Forretning fortsættes for dets Regning, er skattepligtigt. Denne Bestemmelse ønskes meget af de næringsdrivende i Købstæderne, som føle sig brøstholdne ved, at stundom ret betydelige Forretninger i længere Tid kunne fortsættes af Dødsboer uden Skattepligt.

Lovforslagets § 7 handler om Skattevedtægter. For saa vidt det deri er bestemt, at *Indkomsten* udfindes efter Reglerne i Indkomstskattelovens §§ 4—7, er dette ikke fyldestgørende. Meningen er aabenbart, at disse Paragraffers *hele* Indhold, som gaar videre end til *Udfindelse* af Indkomsten, skulle anvendes i Kommunerne. Herom stiller Mindretallet Ændringsforslag under Nr. 3. Men Mindretallet foreslaar desuden under Nr. 11 en helt ny Redaktion af Paragraffens 2det Stykke. I Stedet for Lovforslagets *progressive* Skala foreslaar Mindretallet en *degressiv*. De i Lovforslaget hjemlede *Tillæg* til den virkelige Indkomst anser Mindretallet for at være uforholdsmæssigt store, og det er ikke et tilstrækkeligt Værn mod Misbrug af Retten til at gøre disse Tillæg, at Ligningskommissionen efter sit Skøn bagefter kan nedsætte „den saaledes udfundne Skatteindtægt“. Ej heller kan det billiges, at Indtægt af *fast Ejendom* kan beskattes med Tillæg af indtil 50 pCt., da Ejendoms Indtægt ofte er usikrere end anden Indtægt, end mindre, at *Pension* og *pensionsberettiget Indtægt* og deslige skal anses for et Skatteobjekt, der egner sig til at beskattes højere end selve Indkomsten. Selv med de af *Flerparten* under Nr. 15 foreslaaede Nedsættelser finder Mindretallet at maatte fraraade den Ordning, Lovforslaget medfører, men *Mindretallet* har for alle Tilfældes Skyld subsidiært foreslaaet — under Nr. 16 — yderligere Nedsættelse af de omhandlede Tillæg. — Ændringsforslagets *2det Stykke* er opstillet af *Flerparten* som et særskilt Forslag (Nr. 13).

Mindretallet foreslaar (Nr. 21), at de „*liberale Erhverv*“ (som Læge eller Sagfører) skulle undtages fra den mellemkommunale Beskatning — hvad Dalsgaard tiltræder —, samt (Nr. 22) at det samme skal gælde om anden *Befordringsvirksomhed* end den, der sker til *Lands*, i hvilken Henseende det bemærkes, at Lovens Regler formentlig ere ganske uanvendelige paa Befordring til Søs. Fremdeles fraraader Mindretallet (Nr. 24) at anvende Indkomstkildebeskatningens Grundsætninger paa et saa specielt Omraade som Oppebørsel af Indtægt af *Tiende* eller anden *Afgift af fast Ejendom*, hvoraf den nødvendige Konsekvens maatte være, at disse Grundsætninger ogsaa maatte anvendes paa *Prioritetsrenter*. Dette sidste vil Lovforslaget dog paa en vis Maade gøre med Hensyn til *Renter af Fideikommiskapitaler*, forudsat at disse ere knyttede til Besiddelse af fast Ejendom, hvorved der begaas en anden Vilkaarlighed, eftersom slige Kapitaler saa godt som altid for en stor Del hidrøre fra *Ejendomme* i andre Kommuner end den, hvori Fideikommis-Ejendommen ligger, og eftersom det er umuligt at forstaa, hvorfor en saadan Regel skal gælde for visse Fideikommiskapitaler og ikke for lignende Kapitaler, der ikke ere baandlagte. Endelig bemærkes det herved, at denne vilkaarlige Regel ej heller vil faa Anvendelse paa en meget stor Del Fideikommiskapitaler, hvoraf Rentenydelsen ikke er forbunden med Besiddelse af fast *Ejendom*.

Mindretallet stiller i Konsekvens af det anførte ogsaa Ændringsforslag (Nr. 24b) om, at Besiddelse af *fast Ejendom* ikke skal inddrages under mellemkommunal Beskatning.

Med Hensyn til Skatteydernes *Fradragsret* i Opholdskommunen (§ 14) ere nu (i Modsætning til Regeringsforslaget i forrige Samling og Skattekommissionens Forslag) de af Landstinget i Overensstemmelse med daværende Indenrigsminister Bramsens Forslag tidligere vedtagne Regler, som Folketinget indsatte i Fjor, optagne i Lovforslaget, hvad Mindretallet selvfølgelig finder baade rigtigt og nødvendigt.